

॥ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸ ವಿರಚಿತ

" ನಾರಾಯಣ ಹೃದಯ ಸ್ತೋತ್ರ "

ಶ್ರೀ ರಮಣ ಸರ್ವೇಶ ಸರ್ವಗ | ಸಾರಭೋಕ್ತ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸರ್ವದ |
ಪಾರಮಹಿಮೋದಾರ ಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣ ಗಂಭೀರ ||
ಸಾರಿದವರಘ ದೂರಗೈಸಿ | ಸೂರಿಜನರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯ ನೀಡುವ |
ಧೀರ ವೆಂಕಟರಮಣ ಕರುಣದಿ ಪೊರೆಯೋ ನೀ ಎನ್ನ ||೧||

ಘನ್ನ ಮಹಿಮಾಪನ್ನ ಪಾಲಕ | ನಿನ್ನ ಹೊರತಿನನ್ನದೇವರ |
ಮನ್ನದಲಿ ನಾನೆಣಿಸೆನೆಂದಿಗು ಬನ್ನ ಬಡಿಸಿದರು ||
ಎನ್ನ ಪಾಲಕ ನೀನೆ ಇರುತ್ತಿರೆ | ಇನ್ನು ಭವಭಯವೇಕೆ ಎನಗೆ |
ಚನ್ನ ವೆಂಕಟರಮಣ ಕರುಣದಿ ಪೊರೆಯೋ ನೀ ಎನ್ನ ||೨||

ಸಾರಸಿರಿ ವೈಕುಂಠ ತೃಜಿಸಿ | ಧಾರುಣಿಯೊಳು ಗೊಲ್ಲನಾಗಿ |
ಜೋರ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಬದುಕಿಹದಾರಿಗರಿಕಿಲ್ಲ ||
ಸಾರಿ ಪೇಳುವೆ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ | ಪಾರವಾಗಿರುತಿಹವೊ ಜನರಿಗೆ |
ಧೀರ ವೆಂಕಟರಮಣ ಕರುಣದಿ ಪೊರೆಯೋ ನೀ ಎನ್ನ ||೩||

ಲಕುಮಿ ಬೊಮ್ಮ ಭವಾಮರೇಶರು | ಭಕುತಿಪೂರ್ವಕ ನಿನ್ನ ಭಜಿಸಿ |
ಸಕಲಲೋಕಕೆ ನಾಥರೆನಿಪರು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ||
ನಿಖಿಳ ಜೀವರ ಪೊರೆವ ದೇವನೆ | ಭಕುತಿ ನೀಯೆನಗೀಯದಿರಲು |
ವ್ಯಕುತವಾಗ್ಯಪಕೀರ್ತಿ ಬಪ್ಪುದೊ ಶ್ರೀನಿಕೇತನನೆ ||೪||

ಯಾಕೆ ಪುಟ್ಟದೊ ಕರುಣ ಎನ್ನೊಳು | ಸಾಕಲಾರೆಯ ನಿನ್ನ ಶರಣನ |
ನೂಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನಗೆ ಲೋಕದಿ ಖ್ಯಾತಿ ಬಪ್ಪುವುದೇ ||
ನೋಕನೀಯನೆ ನೀನೆ ಎನ್ನನು | ಜೋಕೆಯಿಂದಲಿ ಕಾಯೊ ಬಿಡದೆ |
ಏಕದೇವನು ನೀನೆ ವೆಂಕಟ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೫||

ಅಂಬುಜಾಂಬಕ ನಿನ್ನ ಪದಯುಗ | ನಂಬಿಕೊಂಡೀಪರಿಯಲಿರುತ್ತಿರೆ |
ಡೊಂಬೆಗಾರನ ತೆರದಿ ನೀ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ತೋರೆ ||
ಬಿಂಬಮೂರುತಿ ನಿನ್ನ ಕರಗತ | ಕಂಬುವರವೇ ಗತಿಯೋ ವಿಶ್ವ ಕು |
ಟುಂಬಿ ಎನ್ನನು ಸಲಹೊ ಸಂತತ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೬||

ನೀರ ಮುಳುಗಿ ಭಾರ ಪೊತ್ತು | ಧಾರಿಣೀತಳವಗೆದು ಸಿಟ್ಟಿಲಿ |
 ಕ್ರೂರನುದರವ ಸೀಳಿ ಕರುಳಿನ ಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದರು ||
 ಪೋರ ವಿಪ್ರ ಕುಠಾರಿ ವನವನ | ಚಾರಿ ಗೋಪ ದಿಗಂಬರಾಶ್ವವ |
 ಏರಿ ಪೋದರು ಬಿಡನೊ ವೆಂಕಟ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೭||

ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾಯಕ ಸಾರ್ವಭೌಮನೆ | ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಪರಮ ಪುರುಷನೆ |
 ಮೋಕ್ಷದಾಯಕ ಪ್ರಾಣ ಜನಕನೆ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕನೆ ||
 ಅಕ್ಷಯಾಂಬರವಿತ್ತು ವಿಜಯನ | ಪಕ್ಷಪಾತಾವ ಮಾಡಿ ಕುರುಗಳ |
 ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾಡದೆ ಕೊಂದೆಯೋ ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೮||

ಹಿಂದೆ ನೀ ಪ್ರಹ್ಲಾದಗೋಸುಗ | ಎಂದೂ ನೋಡದ ರೂಪ ಧರಿಸಿ |
 ಬಂದು ದೈತ್ಯನ ಒಡಲ ಬಗೆದು ಪೊರೆದೆ ಬಾಲಕನ ||
 ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ ಬಿಟ್ಟು ವಿಪಿನದಿ | ನಿಂದು ತಪಿಸುವ ಪಂಚವತ್ಸರ |
 ಕಂದನಾ ಧ್ರುವಗೊಲಿದು ಪೊರೆದೆಯೋ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೯||

ಮಡುವಿನೊಳಗಿಹ ಮಕರಿ ಕಾಲನು | ಪಿಡಿದು ಬಾಧಿಸೆ ಕರಿಯು ತ್ರಿಜಗ |
 ದೊಡೆಯ ಪಾಲಿಸೋ ಎನಲು ಕ್ಷಣದಲಿ ಬಂದು ಪಾಲಿಸಿದೆ ||
 ಮಡದಿ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಬಲು ಪರಿ | ಬಡವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧಾನ್ಯ ಕೊಡಲು |
 ಪೊಡವಿಗಸದಳ ಭಾಗ್ಯ ನೀಡಿದೆ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೦||

ಪಿಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಮೆಗಳ ನಾ | ನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲೇನು ಫಲ ಶ್ರೀ |
 ಕಾಂತ ಎನ್ನನು ಪೊರೆಯೆ ಕೀರುತಿ ನಿನಗೆ ಫಲವೆನಗೆ ||
 ಕಂತುಜನಕನೆ ಎನ್ನ ಮನಸಿನ | ಅಂತರಂಗದಿ ನೀನೆ ಸರ್ವದಾ |
 ನಿಂತು ಪ್ರೇರಣೆ ಮಾಳ್ವೆ ದೇವನೆ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೧||

ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ಭಕ್ತಪೋಷನೆ | ಜ್ಞಾನಿಕುಲಗಳಿಗಭಯದಾಯಕ |
 ದೀನಬಾಂಧವ ನೀನೆ ಎನ ಮನದರ್ಥ ಪೂರೈಸೋ ||
 ಅನುಪಮೋಪಮ ಜ್ಞಾನಸಂಪದ | ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಿತ್ತು ಪಾಲಿಸು |
 ಜನುಮಜನುಮಕೆ ಮರೆಯಬೇಡವೋ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೨||

ಮದವು ಮತ್ಸರ ಲೋಭ ಮೋಹವು | ಒದಗಬಾರದು ಎನ್ನ ಮನದಲಿ |
 ಪದುಮನಾಭನೆ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿ ನೀನಿತ್ತು ||
 ಹೃದಯಮಧ್ಯದಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವು | ವದನದಲಿ ನಿನ ನಾಮ ಮಂತ್ರವು |
 ಸದಯ ಪಾಲಿಸು ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನೊ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೩||

ಅಂದನುಡಿ ಪುಸಿಯಾಗಬಾರದು | ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವು ಪೋಗಬಾರದು |
 ಕುಂದು ಬಾರದೆ ನಿನ್ನ ಕರುಣವು ಅನುದಿನವು ವರ್ಧಿಸಲಿ ||
 ನಿಂದೆ ಮಾಡುವ ಜನರ ಸಂಗವು | ಎಂದಿಗಾದರು ದೊರೆಯಬಾರದು |
 ಎಂದು ನಿನ್ನನು ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನೊ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೪||

ಏನ ಬೇಡಲಿ ಎನ್ನ ದೇವನೆ | ಸಾನುರಾಗದಿ ಎನ್ನ ಪಾಲಿಸೋ |
 ನಾನಾ ವಿಧ ವಿಧ ಸೌಖ್ಯ ನೀಡುವುದಿಹಪರಂಗಳಲಿ ||
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ನಿನ್ನ ದಾಸಗೆ | ಏನು ಕೊರತೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಲು |
 ನೀನೆ ನಿಂತೀವಿಧದಿ ಪೇಳಿಸು ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೫||

ಆರು ಮುನಿದವರೇನು ಮಾಳ್ವರೊ | ಆರು ಒಲಿದವರೇನು ಮಾಳ್ವರೊ |
 ಆರು ನೇಹಿಗರಾರು ದ್ವೇಷಿಗಳಾರು ದಾಶಿನರು ||
 ಕ್ರೂರ ಜೀವರ ಹಣೆದು ಸಾತ್ವಿಕ | ಧೀರ ಜೀವರ ಪೊರೆದು ನಿನ್ನಲಿ |
 ಸಾರ ಭಕುತಿಯನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸೊ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೬||

ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯನಿತ್ತು ಎನಗೆ | ನಿನ್ನ ಪದಯುಗ ಭಕ್ತಿ ನೀಡಿ |
 ನಿನ್ನ ಗುಣಗಣಸ್ತವನ ಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನ ನೀನಿತ್ತು ||
 ಎನ್ನ ಮನದಲಿ ನೀನೆ ನಿಂತು | ಘನ್ನ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಲೆ |
 ಧನ್ಯನೆಂದೆನಿಸೆನ್ನ ಲೋಕದಿ ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೭||

ಜಯ ಜಯತು ಶಠ ಕೂರ್ಮರೂಪನೆ | ಜಯ ಜಯತು ಕಿಟಿ ಸಿಂಹ ವಾಮನ |
 ಜಯ ಜಯತು ಭೃಗುರಾಮ ರಘುಕುಲ ಸೋಮ ಶ್ರೀರಾಮ ||
 ಜಯ ಜಯತು ಶಿರಿ ಯದುವರೇಣ್ಯನೆ | ಜಯ ಜಯತು ಜನಮೋಹ ಬುದ್ಧನೆ |
 ಜಯ ಜಯತು ಕಲಿಕಲ್ಮಷಘ್ನನೆ ಕಲ್ಕಿ ನಾಮಕನೆ ||೧೮||

ಕರುಣ ಸಾಗರ ನೀನೆ ನಿಜಪದ | ಶರಣವತ್ಸಲ ನೀನೆ ಶಾಶ್ವತ |
 ಶರಣಜನಮಂದಾರ ಕಮಲಾಕಾಂತ ಜಯವಂತ ||
 ನಿರುತ ನಿನ್ನನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಪಾಡುವೆ | ವರದ ಗುರು ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲ |
 ಪರಮ ಪ್ರೇಮದಿ ಪೊರೆಯೊ ಎನ್ನನು ಶೇಷಗಿರಿವಾಸ ||೧೯||

